

CONCLUSIONS 2ª JORNADA D'EAIA DE CATALUNYA. Maig 2014

Reflexionar sobre la tasca dels EAIA des de la perspectiva de la **Declaració Universal dels Drets de la Infància i l'Adolescència**, posa l'accent en la responsabilitat dels professionals en l'exercici de la seva funció, i sobre l'obligació de l'Administració de posar els recursos necessaris per respectar i protegir aquests drets.

En aquest sentit, els dèficits en la cobertura de les necessitats bàsiques de molts infants i adolescents, i el risc d'exclusió social que comporten, s'ha d'entendre com una vulneració dels seus drets.

Cal que avancem en l'anàlisi i avaluació de la intervenció dels EAIA com a part d'un sistema que no sempre aconsegueix preservar i protegir els drets dels infants i adolescents.

El factor humà és el principal actiu i el principal motor per millorar la qualitat de l'atenció: la varietat d'experiències que s'han presentat i els temes tractats són una petita mostra de la il·lusió i de la professionalitat en què es treballa als EAIA: una demostració de l'esforç dels professionals per reinventar, millorar i optimitzar els recursos d'atenció i acompanyament als infants i adolescents i a les seves famílies, malgrat les dificultats i els dèficits del sistema, que hi són i que condicionen molt.

REFLEXIONS I PROPOSTES:

- Hi ha una gran manca de famílies acollidores i de famílies professionalitzades: L'EAIA no ha de renunciar a fer la proposta idònia encara que no sigui viable per la manca d'aquest recurs; l'infant té dret a viure i créixer en família.

- El dret de relació amb la família és un dret de l'infant, igual que el dret a l'educació. El règim de visites ha de ser personalitzat i no pas supeditat a qüestions organitzatives del centre o dels professionals; els horaris dels espais de visites, els horaris de les entrevistes a l'EAIA o al CSMIJ,.. han de respectar el dret de relació i el dret a l'educació.

- La complexitat de la nostra tasca fa que no sigui estrany caure en dinàmiques isomòrfiques (de conflicte i desacord entre els serveis o dintre dels mateixos equips). Cal millorar el treball en xarxa i la coordinació, amb espais de formació, reflexió i supervisió per a tots els equips, així com potenciar espais de trobada, amb més col·laboració i implicació de les Administracions Locals.

- Entre l'EAIA i la EFI hi ha dificultats d'entesa, a vegades manca de confiança, també disparitat de criteris entre diferents EFI i/o diferents territoris,... Cal millorar la complementarietat i la coordinació, així com també cal avançar en la unificació de criteris i directrius de funcionament. Hi ha voluntat i compromís tant de DGAIA com de l'ASPEAIA d'avançar en aquest sentit.

- Cal avaluar el resultat del que fem i l'eficàcia dels instruments i recursos que tenim. Hi ha escassa cultura d'avaluació de resultats.
- No hi ha dades sobre l'eficàcia del compromís socioeducatiu (COSE).
- Prestació per COSE: Seria viable premiar econòmicament els pares en termes de parentalitat positiva, en comptes de “premiar-los” per tenir o mantenir el seu fill/a en una situació de risc ?
- Cal avaluar l'eficàcia dels recursos d'internament per adolescents, especialment quan hi ha associats dèficits de salut mental, i buscar noves estratègies d'abordatge quan l'adolescent no vol ser protegit.
- Cal revisar les mesures i recursos d'atenció i suport a joves extutelats quan hi ha greus dèficits d'autonomia personal i familiar i no és viable la incapacitació.
- No es correspon el dany psicològic que pateixen o han patit els infants i adolescents en situació de risc o de desemparament, amb els recursos terapèutics disponibles: Els centres de salut mental atenen des de la perspectiva de la patologia clínica, amb medicació per contenir els símptomes, i no pas des de la necessitat de reparació d'un dany psicològic greu.
- Cal revisar la resposta del Sistema a l'atenció als infants i adolescents que pateixen la separació conflictiva i judicialitzada dels seus pares, incloent-hi l'ampliació de recursos de mediació i l'ampliació i accés a punts de trobada.
- Cal evitar la discontinuïtat i el buit legal entre DGAIA i Jutjat en els processos de custòdia, quan clarament un dels dos pares posa en risc l'estabilitat de l'infant o l'adolescent.
- La valoració de la Jornada és altament positiva i els assistents ja suggereixen temes per tractar a la tercera edició, i animen l'ASPEAIA per seguir treballant en aquesta línia.
- De les dades recollides, destaca que un terç dels assistents a la Jornada demanen més implicació dels professionals de la DGAIA i de les seccions territorials per resoldre les dificultats d'entesa, de coordinació i de complementació.

Barcelona, maig 2014.